

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2227/19

לפני: כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופטת י' וילנר

העותר: אריה צבאן

נגד

המשיבים: 1. נציבות שירות המדינה
2. מנהל הגמלאות
3. משרד החינוך - באר שבע

עתירה למתן צו על תנאי

בשם העותר: בעצמו

פסק-דין

השופטת י' וילנר:

1. העותר, המייצג את עצמו, מבקש להשיג על שני פסקי דין של בית הדין הארצי לעבודה – ע"ע 14-12-31406 מיום 16.3.2016 (להלן: הערעור הראשון) ו-ע"ע 20066-18-08 מיום 26.2.2019 (להלן: הערעור השני).

2. מהעתירה ונספחיה עולה כי העותר עבד במשרד החינוך משנת 1996 ועד לשנת 2011, אז פוטר בשל אי התאמתו לתפקיד. העותר הגיש לבית הדין האזורי לעבודה בבאר שבע תביעה נגד משרד החינוך, הוא המשיב 3, במסגרתה טען טענות שונות נגד מעסיקו, ובהן טענות לפיהן פיטוריו נבעו משיקולים זרים. בית הדין האזורי דחה את התביעה (ראו: סע"ש 12-05-17443 מיום 11.11.2014 (להלן: התביעה הראשונה)) וערעורו לבית הדין הארצי נדחה אף הוא (ראו: הערעור הראשון).

3. בהמשך לכך, הגיש העותר תביעה נוספת לבית הדין האזורי, ובה טען כי הוא זכאי לפיצויי פיטורין מלאים בשיעור של 250% לנקודות זיכוי נוספות לפנסיה; רכישת זכויות לפנסיה עבור התקופה שנותרה לעבודתו; ומענק הסתגלות. בית הדין האזורי דחה אף את תביעתו השניה של העותר, וזאת לנוכח קביעות בית הדין האזורי בתביעה הראשונה ולנוכח ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים במסגרת הדיון בתביעה זו (ראו: סע"ש 13182-07-17 מיום 17.6.2018 (להלן: התביעה השניה)).

4. העותר ערער על פסק הדין בתביעתו השניה, ובתום הערעור הוצע לצדדים כי הערעור ימחק ללא צו להוצאות וכי לעותר יתאפשר תוך 90 ימים לרכוש זכויות פנסיה בגין תקופת החל"ת בה שהה בעת הדיון בתביעה הראשונה. כן הוצע כי המדינה תעשה ככל הניתן על מנת לסייע לעותר לקבל הלוואה לרכישת הזכויות, והובהר כי העותר אינו מחויב לרכוש את זכויות הפנסיה כאמור. הצדדים הסכימו להצעת בית הדין הארצי, וניתן לה תוקף של פסק דין (ראו: הערעור השני).

5. כאמור, העתירה דנן מופנית כנגד פסקי הדין של בית הדין הארצי לעבודה שניתנו במסגרת הערעורים הראשון והשני. במסגרת העתירה, חוזר העותר על טענותיו השונות בעניין הנסיבות שהובילו לפיטוריו ומוסיף כי בתי הדין לעבודה התעלמו מעובדות מהותיות ומנעו ממנו להוכיח את טענותיו כראוי. העותר מבקש כי נקבע שפיטוריו נעשו שלא כדין וכי נחייב את המשיבים, בין היתר, בתשלום פיצויי פיטורין, פיצויי נזיקין והוצאות משפט.

6. לאחר העיון הגעתי למסקנה כי דין העתירה להידחות על הסף, אף בלא קבלת תשובה.

בראש ובראשונה, העתירה דנן כוללת טענות ערעוריות במהותן, ולא מצאתי כי בפסקי הדין של בית הדין הארצי עליהם משיג העותר נפלה טעות משפטית מהותית שהצדק מחייב את תיקונה. משכך, העתירה דנן אינה באה בגדר המקרים החריגים בהם בית משפט זה יתערב בפסיקותיו של בית הדין הארצי לעבודה (ראו: בג"ץ 525/84 חטיב נ' בית הדין הארצי לעבודה, פ"ד מ(1) 673 (1986); בג"ץ 3332/18 לוי נ' מדינת ישראל (18.12.2018)). די בכך כדי להורות על דחיית העתירה.

7. מעבר לכך, אוסיף עוד כי פסק הדין בערעור הראשון ניתן לפני כשלוש שנים, והשגה עליו בשלב זה נגועה בשיהוי ניכר (ראו והשוו: בג"ץ 4318/18 דחוח-הלוי נ' מדינת ישראל (21.8.2018)). כמו כן, פסק הדין שניתן במסגרת הערעור השני, בגדרו

הוחלט, בין היתר, על מחיקת הערעור, ניתן בהסכמת הצדדים. המערער אמנם לא היה מיוצג במהלך הדיון, ואולם נרשם מפיו לפרוטוקול כי הוא הבין את הצעת בית הדין הארצי ומסכים לה. אף מטעמים אלה יש להורות על דחיית העתירה.

בנסיבות העניין, ואך לפנים משורת הדין, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ד בניסן התשע"ט (29.4.2019).

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט

ש ו פ ט